

पाचनं

सहारो भेदनः काथः पेयः सर्वस्वरापहः ॥”
इति विट्तादि ॥ ७६ ॥

अथ जीर्णस्वरे ।

“निदिग्धिकानागरकाण्डतानां
काथं पिबेन्मिश्रितपिप्यलीकम् ।
जीर्णस्वरारोचककासशूल-
श्वासाग्निमान्द्राहितपीनसंयु ॥
हन्तूङ्गामथं प्रायः सायं तेनायमिष्यते ॥”
इति निदिग्धादि ॥ ७७ ॥

“पिप्यलीचूर्णसंयुक्तः काथश्चिन्नरुहोद्भवः ।
जीर्णस्वरकफधंसो पश्चम्लोक्ततोषवा ॥
कासाजीर्णारुपिन्वासहृत् पाण्डुक्रिमिरोगनुत् ॥ ७८ ॥

इति जीर्णस्वराधिकारः ॥ * ॥

अथ सन्ततादिस्वरे ।

“मधुकं चन्दनं सुस्तं धात्री धान्यमश्रीरकम् ।
त्रिभोज्जवा पटोलश्च काथं समधुशर्करम् ॥
त्ररं पश्चविषं हन्यात् सन्तताद्यं सुदारुणम् ।
वातिकं पैतिकश्चैव श्लेष्मिकं सान्निपातिकम् ॥
आमं विपाचयत्याशु निरामं श्रमयत्यपि ॥”
इति मधुकादम् ॥ ७९ ॥

“कलिङ्गकाः पटोलस्य पत्रं कटुकरोहिणी ॥ ८० ॥
पटोलं शारिवासुस्तं पाटा कटुकरोहिणी ॥ ८१ ॥
निम्बं पटोलं त्रिफलां न्हवीकां मुस्तवत्सकौ ॥ ८२ ॥

किराततिक्तमन्दातां चन्दनं विश्वभेषजम् ॥ ८३ ॥
गुडूचामलकं मुस्तम् ८४ अर्द्धश्लोकसमापनाः ।
कषायाः श्रमयन्त्याशु पश्च पश्चविधान् स्वरान् ॥
सन्ततं सततान्येदुस्ततीयकचतुर्थकान् ।
गुडूचीमुस्तधात्रीणां कषायंवा समाचिकम् ॥
मुस्तामलकगुडूचीविश्वौषधकण्टकारिकाकाथः ।
पीतः सकण्ठाचूर्णैः समयुञ्जिषमस्वरं हन्ति ॥”
इति मुस्तादि ॥ ८५ ॥ * ॥

अथ ढतीयकस्वरे ।

“महौषधान्तासुस्तचन्दनोश्रीरधान्यकैः ।
काथस्तृतीयकं हन्ति शर्करामधुयोजितः ॥”
इति महौषधादि ॥ ८६ ॥

अथ चातुर्थकस्वरे ।

“वासाधानीस्थिरादारुपथानागरसाधितः ।
सितामधुयुतः काथश्चातुर्थकनिवारणः ॥” ८७ ॥
इति स्वरधिकारः ॥ * ॥

अथ स्वरतीसारे ।

“पाटैन्द्रयवभृनिम्बसुस्तपटकाण्डताः ।
जयन्त्याममतीसारं स्वरं समहौषधाः ॥”
इति पाठादि ॥ ८८ ॥

“नागरातिविषासुस्तभृनिम्बान्दतवत्सकैः ।
सस्त्रस्वरहरः काथः सर्वातीसारनाशनः ॥”
इति नागरादि ॥ ८९ ॥

“ह्रीवेरातिविषासुस्तविश्वधान्यकनागरैः ।
पिबेत् पिच्छाविवन्धनं शूलदोषामपाचनम् ॥
सरक्तं हन्त्यतीसारं स्वरं वायुविस्वरम् ॥”
इति ह्रीवेरादि ॥ ९० ॥

पाचनं

“गुडूच्यतिविषाधान्यशुष्कीविल्वाब्जवालकैः ।
पाठाभृनिम्बकूटजचन्दनोश्रीरपञ्जकैः ॥
कषायः शीतलः पेयो स्वरतीसारशान्तये ।
हृत्सासारोचकश्चर्हिपिपासादाहनाशनः ॥”

इति हृत्सुडूच्यदि ॥ ९१ ॥

“उश्रीरं बालकं सुस्तं धन्याकं विश्वभेषजम् ।
समङ्गा घातकी लोभ्रं विल्वं दीपनपाचनम् ॥
हन्त्यरोचकपिच्छामं विवन्धं सातिवेदनम् ।
सप्रोणितमतीसारं स्वरं वायुविस्वरम् ॥”
इति उश्रीरादि ॥ ९२ ॥

“पश्चम्लोवलाविल्वगुडूचीसुस्तनागरैः ।
पाठाभृनिम्बह्रीवेरकूटजत्वक्फलैः श्रुतम् ॥
हन्ति सर्वानतीसारान् स्वरदोषं वमिं तथा ।
सशूलोपद्रवं श्वासं कासं हन्यात् सुदारुणम् ॥”
इति पश्चम्ल्यादि ॥ ९३ ॥

“कलिङ्गातिविषाशुष्कीकिराताम्युववासकम् ।
स्वरतीसारसन्नापं नाशयेदविकल्पतः ॥”
इति कलिङ्गादि ॥ ९४ ॥

“वत्सकस्य फलं दारु रोहिणी गजपिप्यली ॥”
इति वत्सकादि ॥ ९५ ॥

“श्वदंष्ट्रा पिप्यलीधान्यं विल्वं पाठायमानिका ॥”
इति श्वदंष्ट्रादि ॥ ९६ ॥

“दावपेती सिद्धियोगी श्लोकार्द्धनाभिभाषितौ ।
स्वरतीसारशमनौ विशेषाद्दहनाशनौ ॥
नागरान्दतभृनिम्बविल्ववालकवत्सकैः ।
ससुस्तातिविषोश्रीरेस्वरतीसारनुज्जलम् ॥”
इति नागरादि ॥ ९७ ॥

“सुस्तकविल्वातिविषापाठाभृनिम्ब-
वत्सकैः काथः ।
मकरन्दगर्भयुतो स्वरतीसारौ जयेद्दोरौ ॥”
इति सुस्तकादि ॥ ९८ ॥

“घनजलपाठातिविषापथ्योत्पलधान्य-
रोहिणीविश्वैः ।
सन्धयैः श्रुतमम्बः सातीसारं स्वरं जयति ॥”
इति घनादि ॥ ९९ ॥

“दशम्लोकाथयेण विश्वमजसमं पिबेत् ।
स्वरे चैवातिसारे च सशोथे ग्रहणीगदे ॥”
इति दशम्लशुष्की ॥ १०० ॥

“किराताब्दान्ताविश्वचन्दनोदीच्यवत्सकैः ।
श्रीथातीसारशमनं विशेषात् स्वरनाशनम् ॥”
इति किरातादि ॥ १०१ ॥

“इदं धान्यचतुष्कं स्यात् पैते शुष्कीं विना पुनः ॥”
इति धान्यचतुष्कम् ॥ १०२ ॥

“कषटहाडिमज्जुश्लङ्गाटकपत्रविल्वह्रीवेरम् ।
जलधरनागरसहितं गङ्गामपि वेगिनीं रुन्यात् ॥
इति कषटादि ॥ १०४ ॥

“किराततिक्तकं सुस्तं वत्सकं सरसाञ्जनम् ।

पाचनं

पिबेत् पिप्पातिसारत्रं सचौद्रं वेदनापहम् ॥”
इति किराततिक्तकादि ॥ १०५ ॥

“कूटजत्वक्फलं सुस्तं काथयिवा जलं पिबेत् ।
अतीसारं जयेदाशु शर्करामधुयोजितम् ॥”
इति कूटजादि ॥ १०६ ॥

“विल्वचूनास्थिनिर्यूहः पीतः सचौद्रशर्करः ॥
निहत्याच्छर्द्धतीसारं वैश्वानर इवाहुतिम् ॥”
इति विल्वदिक्काथः ॥ १०७ ॥

“पटोलयवधन्याककाथः पेयः सुशीतलः ।
शर्करामधुसंमिश्रहृतीसारनाशनः ॥”
इति पटोलादिक्काथः ॥ १०८ ॥

“कूटजं दाडिमं सुस्तं घातकी विल्ववालकम् ।
लोभचन्दनपाठाश्च कषायं मधुना पिबेत् ॥
सामे सशूले रक्ते च पिच्छासावि च शस्यते ।
कूटजादिरिति ख्यातः सर्वातीसारनाशनः ॥”
इति कूटजादि ॥ १०९ ॥

“समङ्गातिविषा सुस्तं विल्वं ह्रीवेरघातकी ।
कूटजत्वक् फलं विश्वं काथः सर्वातिसारनुत् ॥”
इति समङ्गादि ॥ ११० ॥

“कूटजत्वकृतकाथो घनीभूतः सुप्रोभनः ।
लोहितोर्धतिविषायुक्तः सर्वातीसारनाशनः ॥”
इति कूटजकाथः ॥ १११ ॥

“सवत्सकः सातिविषः सविल्वः
सोदीच्यसुस्तैश्च कतः कषायः ।
सामे सशूले सह शोणिते च
चिरप्रटत्तेऽपि हितोर्धतिसारे ॥”
इति वत्सकादि ॥ ११२ ॥

“कषायो मधुना पीतस्त्वचो दाडिमवत्सकात् ।
सद्यो जयेदतीसारं सरक्तं दुर्निवारणम् ॥”
इति कूटजदाडिमम् ॥ ११३ ॥ * ॥

अथ ग्रहणयाम् ।
“ग्रहणीमाश्रितं दोषमतीसारवदाचरेत् ।
अतीसारोक्तविधिना तस्यामञ्च विपाचयेत् ॥
नागरातिविषासुस्तकाथः स्यादामपाचनः ॥”
इति नागरादि ॥ ११४ ॥ * ॥

अथामिमान्ये ।
“विश्वामयगुडूचीनां कषायेण शङ्खणम् ।
पिबेत् श्लेष्मिण्यं सन्धयौ ल्वकपचसुरभीकृतम् ॥
पश्चकोलं समरिचं शङ्खणमुदाहृतम् ॥”
इति शङ्खण्यविश्वदि ॥ ११५ ॥ * ॥

अथामाजीर्णे ।
“धान्यनागरसंसिद्धं तोयं द्वाद्विचक्षणम् ।
आमाजीर्णप्रशमनं दीपनं वस्तिशोधनम् ॥”
इति धान्यशुष्की ॥ ११६ ॥ * ॥

अथ पाण्डुरोगे ।
“फलत्रिकाण्डतावासातिक्ताभृनिम्बनिम्बजः ।
काथः चोद्भयुतो हन्यात् पाण्डुरोगं सकामलम् ॥”
इति फलत्रिकादि ॥ ११७ ॥ * ॥

अथ रक्तपिते ।
“जलं खर्जूरन्ध्रीकामयुकेः सपरुषकेः ।
श्रुतशीतं प्रयोक्तव्यं तर्पणार्थं सशर्करम् ॥”
इति खर्जूरादिजलम् ॥ ११८ ॥ * ॥